

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . . 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kp.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kp.

A nő a társadalomban.

(Válasz Mariskának.)

Ugy az elmélet, mint a gyakorlat örökös zavarban van azzal a lát- szólag oly ismeretes, tényleg azon- ban nem ismert, gyakran félreis- mert társadalmi tényezővel, mely- nek neve: nő. Mondják, hogy a keletiek megoldották a kérdést azáltal, hogy a nőt elzárták. Tényleg azonban talán sehol sincs nagy b hatalma a nőnek a férfi fölött, mint ép- pen keleten, hol, midőn a férfi elnyomta benne az érzelmet, a nő az érzékiség fegyverét fordí- totta ellene, melynek a férfi soha sem tudott el- lenállni.

De jelenleg nem erről van szó. Vessünk in- kébb e helyett egy rövid pillantást a kérdés tör- téneti fejlődésére: talán sikerülni fog abból egy oly mozzanatot kiemelni, mely képessé tesz majd bennünket a kérdés jelenlegi állására egy- két helyes következtetést vonni.

A történeti fejlődés kezdetén az erős férfiak megalkotván a társadalmat, erejük és büszkesé- gük öntudatában leigázták a nőt. A nőnek e helyzete nem változik az egész ókoron át, tár- sadalmi szerepe, ha erről egyáltalán szó lehet, a rabszolga szerepe. A kereszténység, midőn megtisztítja és kiegészíti az erkölcsöket, nem fe- ledkezett meg a nőről, leoldá lábairól az évezre- des láncot és visszahelyezte őt emberi jogaiba. Hiába mondják nekünk hogy az istenember le- alaacsonyította a női nemet, midőn saját anyjában megvetvén a nőt, e szavakra fakadt: „Mi dolgom van veled, asszonyi állat?” Csak magasabb ered- tetét akarta ezzel jelezni; de tanának emberboldo- gító intenciói adták meg a nő lényegének a leg- magasabb, legegységesebb felfogást.

A középkor új társadalmi rendet alapítván, az ókor felfogásával ellenkező szélsőségbe esik. A nő kiemeltetik mintegy földi hüvelyéből, menny- ből aradt világításba helyeztetik, istenítették. A középkor kivetkőzteti a nőt emberi lényegéből és fölülemeli minden emberi gyarlóságon.

A mai társadalom nem isteníti többé a nőt, de nem vetkőzvéen még ki teljesen a középkori előítéletekből, kételkedve áll és nem tudja, mi- tétől legyen az összeomlott bálványával. Hogy a nőt ismét az ókor rabigájába verjük, annak el- lene mond korunk felvilágosodása, a humanitás szelleme; de másrészt sokkal inkább megingott bennünk a középkor együgyű hite, semhogy föld- feletti régiókba emeljük a nőt, midőn mi magunk nagyon is a porhoz láncolva vagyunk.

A nőkérdés ma átmeneti korszakát éli. A romantikus bálványozás szélsőségén már túl va- gyunk, de tekintetünk még mindig ködös, zava- ros és csak homályos sejtelem gyanánt él ben- nünk a vágy, a nőkérdésnek a kor szellemének megfelelő realis irányu megoldása iránt. Az idealiz- mus szemüvegén át tekintjük még mindig nagyon is a nőt. Fogalmunk a nőről valami abstrakt keveréke a költőiségnek, ez eszménynek, az ér- zelmességnek, a gyengeségnek. Szóval minden- nek inkább tartjuk a nőt, mint magunkhoz ha- sonló emberi jogokkal felruházott lénynek. Meg kell azonban jegyeznem, hogy ez általában csak a nemről áll, az egyeddel szemben, sajnos, a közéletben rendszerint a legdurvább anyagiás felfogás szokott érvényre jutni.

A nőkérdés megoldásának nincs nagyobb akadály a női nem eme beteges eszményítésé- nél. Magának a nőnek úgy látszik tetszik e sze- rep, mely varázsszal veszi körül, mely a mákony- ital bódító erejével hat idegeire és nem engedí eszmélethez jutni, öntudatra ébredni, hogy meg- követelje emberi jogait. A mit ön cikkében a nő- ről mond, midőn déli növényhez hasonlítja, mely csak enyhe égalj alatt élhet, mert a hideg lég- szinte megöli, azt önnel együtt nemének túl- nyomó része vallja. És önkkel tartanak mind- azok, kik a nőkérdés realis irányu megoldásában a tagadás terére állva, attól tartanak, hogy ha a társadalomnak ez utolsó zománca, melyet a női kebel gyöngédsége reá von, letöröltetnék, ennek

nemcsak a nő, hanem vele együtt az egész tár- sadalom idealizmusa áldozatul esnék.

Vajjon csakugyan oly gyenge, törékeny mű- vet alkotott volna a természet a nőben, hogy a közélet lehéne első érintése megsemmisíthetné benne a nőt, lényegének fogalmát? Teljes meg- győződéssel ellene kell mondanom amaz alap- talan aggodalomnak, mintha a nő eddigi szűk köréből való kilépése árán nőiességével adóznék. A mi valóban, alapjában jó és nemes, az marad minden körülmények között, és a közélet tűzpró- bája csak fokozni fogja eddigi fényét és tisz- taságát.

Kifejtettem már multkorai cikkemben, hogy e kérdés megvitatásánál a család elve képezi a ki- induló pontot; de bármily sérthetetlen legyen is ez elv, az emberi jogot annak áldozatul hozni nem szabad; és ha a nő, rendeltetésének eme, magam is megengedem, legmegfelelőbb keretében, melyre mintegy a természetből predestinálva van, nem érvényesíthet: akkor embertelenség volna őt személyes szabadsága használatában korlátozni és emberi jogainak gyakorlásában eléje gátat emelni.

Amde nem az a baj, mondja ön, hogy a fiatal nőnek nem áll módjában a pártában mara- dás esélyeinek kellemetlensége ellenében magát előzetesen biztosítani, nem ebben látja ön a szo- cialis igaztalanságot, hanem abban az előítéletben, mellyel a társadalom a pártában maradtakat ferde helyzetbe juttatja, gúnytárgyává teszi. Rész- vétet igényel ön ezek részére, nem gúnyt és megvetést.

Hát ugy általában bizonyára igaza van ön- nek; az előítélet csakugyan legnagyobb akadály minden jó ügynek. Ne feledjük azonban, hogy a társadalom a maga jó szántából sohasem fogja levetkezni előítéleteit. A világ még nagyon távol áll attól, hogy pusztán az értelem, a nemesség, az igazságosság által kormányoztassék és a gyen- gedség, a finomság, a nemeslelkűség nem tartoz- nak feltűnőbb társadalmi erényeink közé. Hanem azt már senki sem tagadhatja meg tőlünk, hogy igen-igen szellemesek vagyunk. Szellemesnek, él- cesnek lenni, ez ma elengedhetlen a legostobábbra nézve is. Ha aztán e szellemesség alatt tulajdon- kép durvaság, nyersség, sokszor szemtelenség és mindenkor gyengédtelenség rejtőzik is, azzal senki sem törődik. Ellenkezőleg, a ki a felebaráti leszólásban, meghureolásban legmesszebb viszi, csak egyébként egy kissé szellemesen tegye, leg- inkább megnyeri tetszésünket.

Beláthatja, hogy ily körülmények közt épp az aggszűkek részére reklamálni a társadalom reverenciáját, nagyon bajos dolog. Pedig épp eb- ben látná ön megoldva a nőemancipáció esomóját. Igaza van önnek, csakugyan nem abban az érte- lemben, mint ön hiszi. Itt is az élet maga a leg- kitűnőbb mester, mely megmutatta a nőnek a leg- helyesebb utat, melyen a társadalom előítéletével legsikeresebben szembeszállhat. Azok a nők, kik családi hibátst be nem tölthetvén, kellő önálló- sággal és lelkierevével rendelkeztek, a személyes szabadság által involvált jogaik élvezetében lépni, és maguknak a társadalomban hajlamaik és képes- ségeiknek megfelelő munkakört biztosítottak: azok, ha a csomót teljesen meg nem oldhatták is, az előítéletet tagadhatlanul megszüntették.

Pozsonyi Béla.

A gazda és a havazások.

A beállott nagy mérvű havazás és az ezt követő hófúvás, sok gazda szívében aggodalmat kelt az által, hogy vetéseit nem ritkán ölesmagasságú hóréteg is borí- tja, mi ott pusztulást idézhetvén elő, már előre is a foltos és megrikult vetést varázsolja aggódo lelki sze- méi elé.

Tagadhatatlan, hogy a hófúvás s néhol a vastag hóréteg is, különösen ha közben gyorsan felmelegszik a levegő, vagy ha a hó réteg tetejébe langyos eső esik, a mit ismét fagyos hideg követ és ez által a hó mint- egy páncélt kap: nagyban veszélyeztethetik az őszi ve- téseket: de éppen azért, mert a gazdának akkor is figye- lemmel kell kísérni vetéseit, mikor azokat hó takaró borítja — nincs minden segédelem nélkül, ha az alkalmazandó eljárásokhoz idejében folyamodik.

Az ország különböző vidékein részint erős fagy, részint langyos időjárás előzte meg a havazásokat. Ott, hol a hó fagyos talajt borít, nem aggódik a gazda

annyira még ha e hóréteget jégpáncél takarja is, mint ott, hol a talaj nem volt megfagyva, mert az utóbbi hely- keken a kipálás veszélye gyorsabban előtérbe léphet, legkivált akkor, midőn nagy hófúvás állván elő, oly magasságban fedi a hó vetéseinket, hogy ezen vastag rétegen a kipárolgás és a levegő mozgása akadályozva van.

Sík területen a hófúvasoktól nem kell annyira fél- teni a vetéseket, mint a dombos, völgyes helyeken, hol esetleg a hó megtorlódván, a növények alatta mint- egy megfulladnak. Sík területen csak az a veszély áll- hat elő, hogy a hó réteget, valami enyhébb légáram- lat vagy langyos eső következtében egy jég kéreg be- borítván, az alatt fekvő növény életműködése oly mó- don akadályoztatik meg, hogy sem kipárolgás nem tör- ténhetik, sem pedig levegő a növényhez hozzá nem fér- het, mi természetesen pusztulást von maga után.

Ezen a gazda igen egyszerűen segít, és pedig úgy, hogy az istállóban álló jószággal többszörösen és kellő egymásutánban az egész területet fel s alá megjárta, mi által a levegőt elzáró jégreteget összerombolja s azt a mi hiányzott, tudni illik a levegőt, a növényeknek hozzáférhetővé teszi.

Az alföldi kisebb gazdaságokban kevésbé, míg a Dunántúl sokkal magasabb színvonalon álló gazdasá- gaiban gyakrabban találkozunk gyönyörű fasorokkal, élősvényekkel, ezek azután a hófúvasok következtében is okoznak károkat, mivel a rohanó havat utjának fel- tartóztatják, s néhol ember magasságra is felhalmoz- zák. Ily helyeken természetesen nagyobb lehet a ve- szély, miután a hóréteg is nagyobb, mint a távolabbi síkságon; szerencse azonban, hogy e nagy hótömeg csak közvetlen a fasorok mentére terjed ki s eltávolítása nem jár nagy nehézséggel, mert a különben is ekkor kevésbé elfoglalt eselődéssel az ilyen egyes pontokon előállt hótörlőszokat könnyen szét lehet szórni.

A dombos, völgyes vidéken azonban valamint az igen kövér talajokon van még egy veszély, mellyel szin- tén nem árt ha megismerkedhetünk.

Ha az ősszel igen buja vetést kellőleg meg nem legeltettük és a havazást megelőzőleg erősebb fagy nem uralkodott: a vastag hóréteg ezt szintén elpusztí- thatja, esetleg megrikíthatja és pedig az által, hogy a gazdag leveletet a hó lenyomja s így lenyomva tart- ván, miután az a levegőtől többé-kevésbé elzáratik: a tavasz elérkezéte e leveletet mint egy nemező alakul a mi azután nem ritkán egész lepedő nagyságban is felszakítható.

Ilyen vetéseket nagy figyelemmel kell kísérni s a mint a talaj annyira megszikkadt, hogy az állat tapo- sása kárt benne többé nem okoz, az egész területet könnyű, de éles tövis boronával megjárattjuk.

Szobonya Bertalan.

Hírek.

Kinevezések. A király Ő felsége törvényszéki bíróné a zombori törvényszékhez: Dalnay Pál ottani járásbírói albirót; továbbá a zentai járásbíróshoz: Langenberger Pál szakolcai és az ő-becsei járásbíróshoz: Szedressy Odön ottani járásbírói aljegyzőket ne- vezte ki.

Áthelyezés. Szluha József m. kir. honvéd fő- hadnagy, társadalmi életünk kedves alakja, városunkból Szegedre helyeztetett át.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Bur- ger Antal szablyai kir. járásbírói irnokot ugyanoda végrehajtóvá nevezte ki.

Zentán Nékám Gyula kir. aljárásbíró hivatalá- ról lekötözt s ugyanott ügyvédi irodát nyit.

Közgyűlés. Zombor sz. kir. város róm. kath. egyházzövednöksége 1888. évi február hó 4-én délelőtti 10 órakor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart, a következő tárgysorozattal: 1. Purman Alajos je- lentése Kőrös József-féle alapítvány átvétele iránt te- endő intézkedések tárgyában. 2. Zombori róm. kath. is- kolaszékek megkeresése az iskolai segély-átalány fel- emelésének kieszközlése iránt. 3. Zombori róm. kath. iskolaszékek megkeresése az 1888. évre szóló iskolai költségvetésben mutatkozó 1101 forintnyi hiánynak az is- kolai alaphól leendő fedezése és a kisdédóvodai 7000 frt alap után befolyt és jövőben befolyandó összes ka- matok kiutalványozása iránt. 4. Az építészeti választ- mánynak javaslata Pártos Gyula műépítés részére ki- utalványozandó 234 forintnyi hátralékos tiszteletdíj tárgya- ban. 5. Az építészeti választmányának javaslata Jeney Mihály 23 frt 90 kros számlájának kiutalványozása tárgya- ban. 6. Zombori magyar jótékony nőegylet kérvénye a kisdédóvodába 25—30 szegény gyermek ingyenes fel- vétele iránt. 7. Özvegy Fábiana Maria nyilatkozata — né- hai Vondrák Julianna által az iskolai alapha tartozó 300 frt tőke után — a kamatoknak általa leendő fize- tés elfogadása tárgyában. 8. Zombor sz. kir. város tör- vényhatalósági bizottságának jegyzőkönyvi határozata. — az iskolai-alap pénztárába megtéríteni kért 154 frt 25 kr tárgyában. 9. Főszentszéki leirat az 1886. évi felül- vizsgált számadások tárgyában. 10. Főtiszteletelő apát- plébános ur átirata, szentséges XIII. Leo pápa ötven éves jubileuma alkalmával megtartandó ünnepélyes Te Deum tárgyában. 11. Telekkönyvi törleszi végzés Lalos- sevit Jakab által az iskolai alapha befizetett 2000, 1400

és 300 frtnyi tőkét iránt. 12. Zombori róm. kath. egyházzal való kapcsolatairól szóló szabályok. Időközben beérkezendő tárgyak. Zombor, 1888. február hó 1-én. Dr. Csibás Benő s. k., polgármester, mint egyházzel kapcsolatos elnök.

Választás. Martonról írják január 28-iki kelttel: A mai községi jegyzőválasztásnál jegyzővé: Eremits Vládkó s egyidejűleg írnokokká: Hoós Dániel s Szávits Emil lettek egyhanglag megválasztva.

Ajánlkozás. Az adai posta-táviráda államivá tétele által egy állás nélkül maradt okleveles távirásznó, ki a postakezelést is képes önállóan vezetni, alkalmazást keres valamely posta-táviráda állomásnál. Adán, a m. kir. postahivatalban, hová V. A. betűk alatt megkeresési levelintéző, bővebb tudomást szerezhetni.

Helyi borkiállítás lesz Sükösdön (Pest m.) 1888. február hó 14-én. Az 1887. évi helyi termés tisztán kezelt homoki vörös, siller és fehér borok lesznek kiállítva. A kiállítással borkóstolás és eladás lesz összekötve, mit annál is inkább ajánlhatunk az érdeklődők figyelmébe, mert már is 153,225 liter vörös, 20,135 liter siller és 30,000 liter fehér bor lett 6—10 kr legutányosabb ár mellett eladásra bejelentve. A homoki borok annál szebb jövővel bírnak, mert talajukban a fillokszer nem élhet s mert könnyebb asztali bort is szolgáltatnak, a nehezebb borok etetésénél is nagy szolgálatot tesznek.

Terpsychore Moholion. Mult hó 26-án tartotta — mint levelezők írja — a moholyi szerb Olvasókör Szent Szabbász napján előadással egybekapcsolott táncvetületét. Nem az a célo, mint némely bálitűdősítők, hogy a szépművelő tartságának leírása által közzéadják irigységet keltsek, hanem Jean Paullal tartok, ki fennem hirdeti, hogy a legnagyobb fesztelenség s a legbensőbb jóakarát nyilvánul akkor, midőn közönséges és előítéletektől elfogult emberekkel társalgunk. Ki ezekkel tud bánni a nélkül, hogy előítéleteikben velők meggyezze, azt a művelt körök legszeretettebb s legkedvesebb társalgói közül megilleti a jutalomdíj. Igen. Legyen a t. olvasóköröség a jury és igérje oda a jutalomdíjat. A táncvetület 7³⁰ órakor Vukovics A. erkölcsnemesítő felolvasásával kezdetet a zsfolóság megtelt táncteremben. Ennek végetével megkezdett a tánc és amíg a tűzről pattant fiatalság elysiumban produkálta a test udvarias tartását és az elegancia különböző lejtéseit, az alatt a mellékteremben megkezdett a nem táncolók között a társalgás. Moholy színe-java, szerbek és magyarok együtt mulattak! A szép számban megjelent magyarok hoztak örömsugarat, szerb testvéreink arcaikra, mintha csak egyenként és együtt énekeltek volna Younggal: „Az öröm esere, nem egyedárság: k e t t ő t ő l akar kerestetni; bötermésű gyümölcs az, az égből plántálva, és soha egytől nem gyűjtve.” Igen, egymás látásán örülünk, és ezen kölcsönös öröm meg is tette a hatását, még a szomszéd községekből jött vendégekre is. Az öröm és jókedv töstökbe tört ki. Először az olvasókör derék igazgatója, Dejánovits M. D. igen szép szavakban fejezte ki azon örömet, hogy a helybeli magyarságot és a túzóltó egyület oly szép számban látja képviselve; éltette a magyarságot és az itt helyi túzóltókat. Ft. Ujhelyi Ágoston közkezdveltségű plébánosunk, gyönyörű ékesszólással fejtegette a nemzetiség, honszeretét és közszellem azon nemzőkövet, melyből a nemzeti diésőség hebizonyul; éltette a két nemzet közötti egyetértést. Túzóltóink tevékeny főparancsnoka Mikosevics Antal községi jegyző ünnepléses kifejezésekben köszöntö meg azon elismerést, melyet túzóltóink részére az olvasókör igazgató hangoztatott. Továbbá Vukovics A. éltette a vidékről jött vendégeket. Matity Dusan, a vígalom főfaktora, rövid, de átértett szavakban adott érzelmeinek kifejezést, hogy fot. Ujhelyi Á. plébánost és segéd-paptársát nt. Bálint Györgyöt, a Mindenható hosszú éveken át éltesse. Végre a sok kívánatok elmondása és pohárirítések után fölkeltek, tekintélyt parancsoló alakjával nt. Radulovics Nikola h. lelkész, ki igen szép jellemvonásokkal és a XIV-ik századbeli történelmi illusztrációkkal ismertette meg a magyar és szerb diésőség s éltette az egyetértést. Ha szívvel jött — miben nem is kétkedünk — éljen! Mindmegannyi beszéd viszonzolagos hatással volt a két testvéremezetre. Szóval, ilyen rég nem látott és élyezett internacionális estély Moholion régen nem volt. Öszintén kívánjuk, hogy a jó Isten fogadatosítsa a mondott szép és jó kívánatokat, akkor kevés mondanivalónk marad hátra. — Elismerést érdemel Tóth Andor vendéglősnök, hogy jó és tiszta italaít, izletes cseleít rendszeren és mérsékelt áron szolgáltatja ki. — Folyó hó 11-én lesz a mi túzóltóinknak sorsjátékkal egybekötött táncvetületünk; ez is nagyon sikerültnek ígérkezik. R. I.

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város közönsége részéről közhírre tetetik, miszerint a rendőrszolgálati utasítás tárgyában alkotott szabályzat a f. január hó 25-én tartott közgyűlésben megállapítván, a mai naptól számított 30 napig közszemlére kitétetett és elene az 1886. XXI. t. c. értelmében felebezések ugyanczen idő alatt a városi tanáshoz elmezve benyújthatók. Zombor, 1888. évi január hó 31-én. Dr. Csibás Benő s. k., polgármester.

Szobaleány mint általános örökös. Erdékes perben döntött e napokban a kir. kuria. A tényállás a következő: Szieger Dániel szabadka lakos két év előtt leszármazók nélkül hunyt el és összes vagyonát testvére kizárásával szobaleányára hagyta, a kit általános örököséül nevezett ki. A végrendeletet az örökösök édes testvérei megtámadták és érvénytelennek kérték kimondani, a szabadka törvényszék azonban a felpereseket elutasította keresetükkel. Másik ítélet ellenben a kir. tábla. A megtámadott végrendeletben ugyanis az annak végrehajtásával megbízott közzegyző részére 500 forint tiszteletdíj volt kikötve. És ez volt az örökösök kinevezett szobaleány veszedelme, a mennyiben a kir. tábla ép ez okból semmisnek jelentette ki a végrendeletet, mert a kir. közzegyző nem járhat el oly ügyekben, a melyekben személyesen van érdekelve. A kir. tábla ítéletét most a kir. kuria is helybenhagyta.

Árverés. Szpevá György veprováci lakós 3149 frtra b. ingatl. március 18. Ujvidék.

Meghívó. A helyben alakulófelben levő „Iparos dalárda“ felségelyezésére, ennek közreműködésével, a bajai uton levő „Pest városához“ címzett vendéglőben folyó 1888. évi február hó 11-én, szombaton, zártkörű táncvetület tartatik. Belépti díj személyenként 40 kr. Az alakuló dalárda felségelyezés céljából felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté 8 órakor.

Gyurgyevón községi aljegyzői állás van üresedésben. A kihirdetett pályázat febr. 15-ig terjed.

A „Kis Ujság“ budapesti napilap január 27-iki száma írja: Megvert tanító. A Bács-Bodrogh vármegyei Uj-Soóvé községből írják nekünk ezt a nemcsak nem épületes, de igazán visszataszító történetet: Petri, ottani lutheranus lelkész, a minap előadás alatt berontott a községi iskolába s az erős természetű ember nekirontott a gyenge testalkatu Steimetz nevű tanítónak, a kit felpozított, majd a földhöz vágott s ott összeverte az iskolás gyermekek előtt. A gyermekek jajgatva futottak ki az utcára s tele lármázták a falut, hogy a pap gyilkolja a tanítót. Az esperességenek, melynek az esetet feljelentették, kötelessége a legnagyobb szigorral járni el e botrányos ügyben.

Színészet. Szabadkán a „Thalia“ színészársulat már huzamos idő óta a közönség részvételeivel küzd, pedig az előadások nagyobb látogatottságot érdemelnek. Szendrey Mihály, fiatal, tehetséges színész jutalomjátékául, Szabadka város szülötté, Lévy Gyula színitanodai nevendék közreműködésével a „Cifra nyomorság“ került színe összevágó előadásban s a kisszámú közönség tapsait egy jutalmazott, mint a fővárosi vendég méltán kiérdemelték.

A zombori első betegsegélyző és temetkezési szövetkezet f. évi február hó 2-án tartott közgyűlésén szótöbbséggel az ig. választmány ekként alakult meg: Elnök: Stebler Lajos. Alélnök: Pekánovits András. Választmányi tagok: Bagó István, Bácsér János, Beretits György, Csókás Flórián, Gombárovits István, Haloapka József, Heller József, Kapp József, Kuzmits Lajos, Mayer Károly, Mráva András, Muzsik Antal, Paresetich Mihály, Szalay Márton, Széchenyi Antal, Sztojanovits Tihamér, Tényi Béla, Udvary József, Ulrich Alajos, Valentinovits Ferenc. Pót választmányi tagok: Szluka Ferenc, Amerling János, Geszner Mihály, Staab György, Kulits István. Ellenőrzési bizottsági tagok: Bagó Károly, Bán Géza, Dienes Pál, Szauerborn Károly, Thum Vince. Pót ellenőrzési bizottsági tagok: Sziksz György, Szuppek Sándor, Török Károly.

A moholyi Segély-egylet mult üzletévének zármerlege 179,727 frt 75 kr bevételt, 4724 frt 66 kr nyereséget és 49,552 frt 02 kr vagyonot mutat. Igazgatója Kovácsics János; könyvelője Kleiner János.

O-Keeren folyó évi január hó 29-én „Olvasókör“ létesült. Elnöknek fot. Lajthay János róm. k. plébános, alélnöknek Szmiha Kálmán, jegyzőnek Bohunek Ágoston G., pénztárnoknak Ilg Frigyes, végre háznyagsi s könyvtárnoki állásra Hönsch Ede választattak meg közfelkiáltással. Az igazoló választmányba az elnök mellé Török Pál, Nikolits Milos, Kiszter József és Eidenmüller Heinrich urak lettek választva. Tagok ugyan még nincsenek oly nagy számban, de reméljük, sőt még erősen hisszük, hogy szaporodni fognak.

Mennydörgés télen. Rendkívüli természeti titneményt észleltek jan. 31-én Veprovácson. Egész dél-élelt esett a hó, mely csak délfele állott el. Tizenkét óra után sűrűbb felhőzet borította el az eget, midőn 3 óra körül 4° R. mellett egyszerre olyan erős mennydörgés hűmpölygött végig a láthatár felett, hogy még az ablakokat is megreesegette. A dörgés kétszer ismétlődött s nyomban sűrű, rendkívüli nagy pelyhekben hullott alá a hó.

Meghívó. Az újverbászi gymnasiumi pártfogóság f. évi február hó 11-én d. u. 2 órakor a községház nagytermében tartja évi közgyűlést, melyre a t. c. pártfogó urak tiszteletteljes meghívotnak. Schneeberger, p. elnök.

Zenta város tanácsa a napokban tartott közgyűlésén elhatározta, hogy önálló törvényhatóságá alakul. Ezen kérelmet a városban bizonyára nem fogja minden párt támogatni, mert hát ott elég ok, hogy ha az egyik akar valamit, a másik nem akarja. Azt azonban, biztosan véljük sejtetni, hogy ezen törekvésben a várost a vármegye az önmegerőtetésig támogatni fogja.

Mennydörgés és villámlás. Plávnáról írják január 31-iki kelettel: Ma délután 3^{1/4} órakor sűrű hó esés és 2 fokú „R“ hideg mellett oly villámlás és rékövetkező mennydörgés ballatszott, hogy ez, bármely júniusi napokon is ritkán fordul elő.

Szerencsétlenül járt pályáőr. Baján jan. hó 22-én saját vígvázatlanságának áldozata lett Mandics Miklós nemes-militárius illetőségű pályáőr. A délutáni vonat megérkezése után egy kocsiat akart a mozdonyhoz kapcsolni, de azt oly vígvázatlannal cselekedte, hogy a mozdony és a kocsik közötti jobb karját teljesen összevazta. Azonnal a kórházba szállították, hol másnap a kart amputálni kellett, de a szerencsétlen ember huszonnégy órával a műtét után meghalt.

Bál. A felsővárosi óvó-egyesület bálja szerdán este csak meglehetősen száma, de annál lelkesebb közönség részvételével folyt le a Vadászklubban. A nagytermet Adler Adolf helybeli kárpitos ritka izléssel és oly elegánsul díszítette fel, hogy ebbeli praktszisa igazi fővárosi szakemberre vall. Növeli munkájának érdemét az, hogy minden anyagi haszonról lemondva, szegény iparos léttére, pusztá ügyszeretettel hozta e nagy áldozatot. A drapériákat Adler, Berger, Prosznitz és Schlieszer urak kereskedése, a nemzeti színű lampionokat Schön Adolf, a tükröket pedig Klein Ede üzlete sziveségből kölcsönözte. A bál rendkívüli animoval kezdődött, amely egész reggelig kitartott. A négyeseket 36—40 pár táncolta. Az egész mulatságot kedélyes fesztelenség és magyaros hangulat lengette át. A tiszta jóvedelem megközelíti a másfél száz forintot. Nem hagyható megjegyzés nélkül, hogy a bálban nem izraelita hölgy egyetlen egy sem vett részt, sőt számos előkelő zsidó család, akik más mulatságokban rendszeren részt vesznek, szintén távol maradtak, amely körülmény világosan mutatja, mennyivel könnyebb az egyenlőséget tollal, a paragrafusokban, mint tényleg a társadalomban meghonosítani.

Számonekérésék tartatott kedden a városnál Sándor Béla főispán ur elnöklele alatt. A bizottság sorba vizsgálta az összes hivatalokat s mindent a legnagyobb rendben talált.

Eljegyzés. Zentán Kúthy Lajos városi tisztviselő jegyben jár Dubniczyk Veron tanító kisasszonnyal.

Lalitoryól írják: Január 30-án érkezett közzegünkbe nagys. dr. Vojnics István, szeretett képviselőnk Keresztúrról; ki is Poppovics Emil közzégi jegyző, vendégszerető házához szállott. Már délután későn lévén, tehát másnap, illetve ma tette meg sok helyütt látogatását, követve ő nagys. a helyi, azonkívül tek. Vissy

József főszolgabíró és Farkas Sándor plávnai jegyző urak. Ennek végetével egy kis villás után szeretett képviselőnk Hódsághon át Gombosra hajtatott, távozta-kor 7—8 szánkón ülő helyi intelligencia és a közs. előljárók, ugy több választó által a határig kísértetett. Itt elbucszunk tőle azon reményben, hogy nem nagy időre viszontlátjuk, mert az olyan képviselő, ki választóival szemben egy mutatja be magát, hogy bajaink orvosolhatása végett maga keresi felközségeit, arról elhisszük, hogy ezt először is nem a látszat, hanem az érzett érdeklődés és a vállalt, de édesen teljesített munkakévd ösztönzi benne. Egy választó.

Körrendelet a közmunka- és közkezdéstgyi m. kir. miniszertől. A mult évben jelentkezett árvizek elleni védekezés alkalmával előfordult azon eset, hogy a védekezés teljesítésére az 1885. évi XXIII. t. c. 151. §-a értelmében kirendelt, de a helyszínen meg nem jelent közérő kiállítás céljából igénybe vett karhatalom költségei, nemkülönben az árvédekezésnél az idézett törvényben megszabott kötelezettségüknek fogva közreműködött közigazgatási tisztviselőknék ez alkalommal felmerült utiköltségei és napidijai az árvédekezés által érdekelte társulat terhére számítottak fel. Ezen, a vízgyi törvény idevonatkozó határozmányainak szellemével ellentétben álló eljárást a jövőben megszüntetendő, a m. kir. belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott Ó Felsége személye körülí miniszter ural egyetértőleg ezennel elrendelem: 1. hogy az árvédekezéshez kirendelt es. és kir. katonaságnak, m. kir. honvédségnek és esendőségnék a fentebb említett célból történt igénybevétele folytán felmerült költségek azon egynekétől hajtassanak be, kik kötelesség mulasztásuk folytán a karhatalom igénybevételenek szükségét előidéztek. Magától értendő azonban, hogy a mennyiben a es. és kir. katonaság, a m. kir. honvédség és esendőség a mentési munkálatokban tényleg részt vett, az ebből eredő költségek az árvédekezés által érdekelte társulat vagy egyesek terhére képezik; 2. hogy az árvédekezésnél az 1885. évi XXIII. t. c.-ben körülírt hivatalos kötelességénél fogva közreműködött közig. tisztviselőnek a védekezés körülí kulfoglalkozása alkalmával felmerült napidijai és utiköltségei a védekezés által érdekelte terhére fel nem számíthatók, mivel ezen tisztviselők, ha uti általánnyal vannak ellátva, az árvédekezés és a betudott árvizek közvetlen az ármederbe való visszabocsátása alkalmából teljesített eljárásuk költségeit uti általánnyal tartoznak fedezni, az uti általánnyal el nem látott tisztviselők ily nemű költségei pedig a törvényhatóság házipénztárából fedezendők. Budapest, 1888. január hó 10-én. Baross s. k.

Meghívás. A magyar szent korona országos vöröskereszt-egyletének bács-hódsági főkegyellete, saját pénztára javára, f. évi február hó 7-én a hódsági polgári kaszinó-egylet helyiségeiben, zártkörű táncvetület rendez. Belépti díj személyenként 1 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté 8 órakor.

Egy fazék története. Az alsó-Bácskában a hódsági-Petrovácon át — Ujvidék-felé vezető országút mellett van a kulpini család (Rapp Jakab takarékpenztári vezérigazgató ur tulajdona!) Kétfő kiszolgáltatásáról e tájt szelében-hosszában ismeretes. E családának, hogy a tárgyamra térjek — konyhájában van egy 30 éves fazék. A sok víz forralás következtében a víz ásványos részei lassan-lassan letelepedtek s kemény kövé tömörültek össze. A fazék fekeke tehát már nem van, hanem kő. A körétege a fazék feleig képződött s még most is forralnak benne vizet. Régészeti szempontból érdekes ezen fazekat megtekinteni, de sőt muzeum számára megvenni nem volna érdektelen.

Egy bulkeszi ács és a horvát bán. Werle Frigyes bulkeszi ácsmester még 1883-ik évben az ó-pazuai állami járásbírósi épületeket kijavította. A befejezett munkáért járó még hátra levő részét 167 frt 68 krnyi összegben, — mindannak dacára, hogy háromszor kérelmezte — nem kapta meg. Ebbeli kérelmet egy szép folyamodvány alakjában a horvát bán elé terjesztette s ime alig mult el egy-két hét, már is a vinkovcei adóhivatalból, ekkor levél majd távirati uton értesítettek a fenti összeg átvételére. Elképzeltetni mily kellemesen lepte meg a szegény embert ezen értesítés!

Az országos magyar dalárszövetség f. é. augusztus hó 2—5. napján Szegeden ország. dalünnepet rendez. Az igazgatóválasztmány, mely ez ügyben, Bartay Ede elnöklete alatt, a napokban állást tartott, ez ünneplés programját végelesen megállapította. A műsorba, Hubay Jenő ország. karnagy előterjesztése alapján, a következő műveket vették föl: 1. Szózat, Egressy Bénitől. 2. Honfidal, Zimay Lászlótól. 3. Szerenade, Zichy Géza gróftól. 4. Takarodó, Erkel Ferentől. 5. Völgy és bére, Mihalovich Ödöntől. 6. Dalünnep, Ábrányi Kornéltól. 7. a) Szabadság, diésőség, b) Zengjen a dal, Hubay Jenőtől. 8. Magyar dalfűzer, Szentirmay Elemértől. 9. Király-induló, Huber Károlytól. 10. Magyar dalfűzer, Simonffy Kálmántól. 11. Hymnus, Erkel Ferentől.

Mi történik a talált tárgyakkal? A talált uratlan ingóságok kezelésének és elszámolásának egyszerűsítése céljából a pénzügyminiszter egy újabb rendelete, ez év január 1-től kezdődőleg a következőket határozza: „A törvényes elvélési idő alatt sem a tulajdonos, sem a találó által nem igényelt oly letétek értékesítése és elszámolása iránt, a melyek talált uratlan ingóságokból származnak, ha azok becsértéke az 500 frtot meg nem haladja, közvetlenül a m. kir. kincstári jogügyi igazgatóság intézkedik. Az 500 frtot meghaladó fölötti rendelkezés továbbra is a pénzügyminiszteriumnak tartatik fenn. A közzp. állampénztár és a kir. adóhivatalok mindama letéteket, a melyek mint talált uratlan ingóságok jutottak a kincstár tulajdonába, a budapesti állampénztárba tartoznak beszállítani, a mely ezentul e nemű letétek kizárólagos kezelésével bíztatik meg.“

Topolyáról írják: Az 1882. évben alakult „önsegélyző-szövetkezet“ most, miután a 6 év letelt, leszámolás alatt van. Az 1882—1887-ik évi, 690 a 20 kros heti befizetés 43,179 frt 20 kr. Ugyanczen idő alatt nyeresémet tisztán 16,697 frt 41 kr. Egy részlet nyereséme 24 frt 21 kr. Egy részlet befizetése volt 62 frt 60 kr. Egy részlet tőke-s nyereséme összege 86 frt 81 kr. Jótékony célra adatott 69 frt. Az egész ügylet 6 nap alatt lebonyolították. r. I.

Elismerés. A vallás- és közoktatástgyi m. kir. miniszter Vértesi Károly, volt zombori, (jelenleg budapesti) ügyvédnek a zombori főgymnázium javára tett 125 frtos jutalomdíj alapítványáért elismerését nyilvánította.

Uj ügyvédi iroda Kulán. Dr. Rései Ede Kulán, a Ferenczy-féle házban, az inémt ügyvédi irodáját megnyitotta.

Fölmentés, kinevezés. A m. kir. igazságügy miniszter dr. Sztanojevics Lázár újvidéki orvost, akit a helygyminiszter elnökségében meg nem erősített, fenti állásától fölmentette és helyébe dr. Koda Sándort nevezte ki trszéki orvossá.

A revolver. A „Budapester Illustrierte Zeitung“ mely az olesó dícsőségre vágyó vagyonszám polgárok gyengeségéből el. időszakonként ki-kívétli lálóját városunk előkelőségeire is. Nem első ízben említjük itt meg azt a szegénytelen elődséget, mellyel jó honoráriumért ticsköt-bogarat könyomat dícséretül; legújában dr. Vadas városi főorvosunkra vetette ki élémes körmeit, azonban azt a választ kapta, hogy „még nem vagyok annyira megszorultva“.

Arverés. A Szeitrich-féle bázat és magtárt Fernbach Bálint, mint legutóbbi ígérő vette meg 6,800 forint.

Bál. O-Kanizsán m. hó 28-án fényesen sikerült bált rendezett az ottani vadász-egyesület, melyen nemcsak az egész Bácskából, hanem Bánáthól is voltak résztvevők. Jelen voltak: Kráhl Lajosné, Enyedi Mórné, Veltstein Ödöné, Mihályi Sándorné, Grünér Jakabné, Herz Edéné, Kráhl Zsigáné, Bednárez Károlyné, Sebök Lajosné, Popovits Györgyné, Scheer Bernáthné, Deutsch Simonné és Zsigáné, Mathias Józsefné (Török-Kanizsa), Haacker Antalné, Dukai Istvánné, Széplhegyiné, Körmöczy Lászlóné. A leányok közül: Horovitz Irma, Gergelyi Erzsike, Dulasi Etel, Mathias Vilma, Klein Regina, Kovacsévi Zsuzka, Simonyi Sarolta, Komlósi Mariska és Sarolta (Török-Kanizsa), Müller Sarolta, Dimitrievits Jelka (Szent-Iván), Ocskai Berta és Hermin, Drozlik Anna, Nagy Paulina, Ettinger Irma. Az első négyzet 44 pár pár táncolta.

Szent-Tamason a „Magyar Olvasókör“ által rendezett zártkörű táncvigalom valamikéval még jobban sikerült, mint az itthelyi ifjúság által a szerb nőegylet javára rendezett s e lapok hasábjain megdicsért „táncfűzke“; mert míg ez . . . de mondják meg a rendezők — mennyi deficitet végződött, addig a „Magy. Olv.“ bálja a 40 kros belépti díjból 46 frt tiszta jövedelmet eredményezett.

Az ó- és új-soóvi takarékpénztár az 1887-ik évben. 470,080 frt 96 kr bevételt, 471,526 frt 42 kr kiadást, tehát 941,607 frt 38 kr forgalmat tüntet fel.

Nekrológ. Kulai levelezőnk írja: Strasser D. Lipót, a kulai és kerületbeli izr. érdeműs rabbinus, f. é. január 27-én, életkora 61-ik évében, hosszabb szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése jan. 29-én d. n. 2 órákor nagy és általános, a kerületi hitközségek képviselői, Kula és a környék minden árnyalatu, nemzetiségi és konfesszióbeli közönségének tömeges részvételével ment végbe. A boldogult hült tetemét magában foglaló, számos gyászkoszorúval borított koporsó először is az imaházba vitették, ahol dr. Süss Ignác újvidéki rabbinus szépen átmondott, jól alakított s ekesen tartott szónoklatában emlékezett meg a boldogultnak az egyháza, a kebelbeli hitközség s ennek a nevelés és tanítgye terén szerzett érdemeiről, határozott, minden kétszínűséget kizáró jelleméről, tudományáról, családjával szemben a gyengéd hitvéstárs és gondos, szeretettel eltelt atyáról. Hangsúlyozta különösen szónok hazafias érzelmeit és általános emberszeretetét, kiemelve főleg a helybeli izr. iskolában a magyar nyelv tanítása és mindinkább s intenzívebb fokokban való terjesztése és a magyar szellem meggyökerezése körüli buzgó tevékenységét és fáradozásait. Ezután dr. Fischer Mihály zombori rabbinus méltata szintén ekes, jeles szónoki formába öltött meglható beszédével az elhunyt érdemeit, ugyancsak feltüntetvén igazi magyar hazafias érzelmeit és minden irányban elismerés és dícséretre méltó jellemvonásait s nemese érzékét. E határos szónoklatok előtt és után a helybeli dalárda énekelt el művészi szabotossággal két bucsúztató gyászdat, amelyek elhangzásával megindult a tömeges gyászmenet ki a sirkert felé. A boldogult élettrajzi adatait illetőleg: Galiciában Krakóban született; tanulmányai végeztével és elnyert hittani képesítéssel után Szarvason 8 évig, Kulán pedig 28 éven át működött mint rabbinus, tisztelve, szeretve hitközsége, kerülete hitsorsosai, családi övéi és mindenki által. — Aldás és béke legyen porai felett!

Az óbecsei bicycle egyletéről. Olvasható volt, m. hó 10-én napilapjaink egyikében, hogy az ó-becsei bicycle-egylet (ily címen) bálja fényesen sikerült. E dícséret ugyan nem a mi egyletünket illeti, mert a becei kerékpár-egylet még e farsangon nem adott táncvigalmat, hanem az újvidéki, mely e hó 7-én tartotta bálját. De e csekély tévedéssel elértük talán azt, hogy az óbecsei egylet létezéséről az érdeklődők ily uton tudomást szerezhetek országsszerte. Ez is előny. De hogy a mi kerékpár-egyletünk sem alusza téli álmát, ennek bizonyosságául nem lesz talán érdektelen néhány szóval beléletről és mozgalmairól megemlékezni. Félévi fennállás után már szép eredményt, tevékenységet mutathat föl. Rendes tagjainak száma megközelíti a negyvenet, kik közül 8-nak már gépjé is van. Pártoló tagokban szükségük még ugyan az egylet, de annak is maga a tisztá-kar lehet az oka, mert belépésre, aláírásra még kevesen lettek felszólítva. Reméljük azonban, hogy a tavaszi idény beálltával azok is gyarapodni fognak. Kell is, hogy gyarapodjanak, mert mint minden eszemő-korát élő egyletnél, ugy itt is pártolásra, pénzre van szükség. — E hó elseje óta az egylet szép, tágas ket szobával rendelkezik a községi nagyvendéglő első emeletén, hol is hetenként kétszer összejöveteleket tart. Legutóbbi közgyűlést már ez új helyiségben tartá. E közgyűlésen az egylet minden sport-nem felölését feladataul tűzte ki. Hogy tehát a téli idény alatt is foglalkoztathassa tagjait, vivő iskola felállítását határozta el és a vivő eszközök beszerzésére szükséges összeget megszavazta, megbízván egyszersmind egyik — a fővárosba menő — tagját, hogy a megrendeléseket tegye meg. Néhány hét múlva tehát már gyönyörködhetünk a vivő eszközökben. (Ha a muszka még erre sem ijed meg!?) — A tavaszi és nyári idény alatt a kerékpározáson kívül még a tornászatot, eszmakázást is fel fogja ölelni. s.

Hírdetmény. Az ugynevezett „Csikér“ vízének szabályozása, illetve az azt célzó társulat megalakítása tárgyában, múlt évi december hó 12-én Petrovosszelli községében elnökségem alatt megtartott érdekeltségi közgyűlésen részt vett érdekeltségi képviselő, azon kérelemmel fordultk hozzám, hogy a „Csikér“ vízének szabályozásától eltekintve, a Csikér lefolyásának elzáratása

következtében Petrovosszelli község alatt beállott lefolyási akadályoknak megszüntetése végett, a törvényes intézkedéseket tegyem meg. Miután a közmunka- és közlekedéstügyi m. kir. miniszterium még 1877. évi december hó 5-én 18325. számú intézvényével, a Csikér vízének lefolyását célzó bács-tiszai ármentesítő társulatnak határozatát jóváhagyta, és annak foganatba vételét már ismétlenül sürgette és miután az e tekintetben a VIII. kerületi m. kir. kulturmérnöki hivatal által 1887. évi május hó 6-án 15. szám alatt szerkesztett műszaki okmányok szerinti munkának keresztül vezetése, véleményezőleg javaslatba hozatott. Minélfogva ezen szóban lévő terveket, az 1885. évi vízjogi törvény XXIII. t. c. 163. §-ának rendelkezéséről számitandó 30 egymásután következő napon, vagyis f. évi február hó 25-ig bezárólag azon hozzáadással teszem ki közszemlére, hogy a kérdéses műszaki okmányok Hauke Imre, vármegyei aljegyző úrnál, a délelőtti és délutáni hivatalos órák alatt betekinthetők, és hogy az azokra vonatkozó észrevételeket s kifogásokat ugyan ezen idő alatt az alispáni hivatalnál írásban, vagy a tárgyalás alatt szóval annál inkább adják be, mert ellenkező esetben, a beadott észrevételek figyelembe nem fognak vétetni, hanem a határozat további meghallgatásuk nélkül fog meghozatni; — megjegyezvén, hogy a tárgyalás határnapjául a mire érdekelteket szintén meghívom, — 1888. évi február hó 27-ik napjának délelőtti 10 óráját tűzöm hivatalos helyiségemben ezennel ki. Kelt Zomborban, 1888. évi január hó 20-án. Schmausz Endre, alispán.

Iparosok figyelmébe:
Mikor fölösleges az inaskodás? Az ipartörvény ötödik paragrafusa szerint a földm., ipar- és keresk. miniszter rendelet által tartozik megjelölni amaz ipartanfolyamokat, ipartanmühelyeket, iparszakiskolákat és az iparoktatás ismeretkörére kiterjedő tantervvel bíró tanintézeteket, a melyeknek bizonyítványokkal igazolt sikeres látogatása a tanonebizonyítvány bemutatása és a két évi műhelybeli foglalkozás nélkül is elégséges a 4. §-ban említett képesítéshez kötött mesterségek üzésére. E tárgyban Matlekovits Sándor államtitkár elnöksége alatt a kereskedelmi miniszteriumban értekezlet tartatott, mely hosszabb elvi vitaközlások után abban állapodott meg, hogy a tanone-bizonyítványt helyettesítő bizonyítványok kiállítására a következő intézetek jogosittassanak fel és pedig: a) a lakatos mesterségben: az alsó-meczezi állami népiskola mellett szervezett lakatos tanmühely, továbbá a kismartoni és sepsiszentgyörgyi tanmühelyek; b) az asztalosmesterségben: a budapesti tanitóképző iparmühely, a deési, brassói, huszti, galgóczi, nagyszőlősi és korponai tanmühelyek; c) az asztalos és esztergályosmesterségekben: a homonnai műfáragó iskola és zalaegerszegi és miskolci tanmühelyek. A 4. §-szertint képesítéshez kötött mesterségek önálló üzésére feljogosittandók mindazok, a kik a) a műgyémetet, b) az iparművészeti tanodát, c) a budapesti állami középipartanodát, d) a kassai gépészeti ipariskolát, e) a budai állami tanitóképződe gyakorló ipartanodáját sikeresen végezték.

A házalás nyers terményekkel. A kereskedelmi miniszternek 1886. évi 10,417. sz. rendelete indokolja, miért nem sorozható a nyerstermények (tojás, vaj, csirke, stb.) házról-házra történő bevásárlása házalásnak. A házalási nyilt paranes 1. §-a értelmében ugyanis a házalás fogalma alá az „árunkkal való kereskedés“, tehát csak az árúk kínálása és árusítása tartozik; mihelyt azonban valaki vándorszerűleg helységről-helysére és házról-házra járva, árúk vagy nyerstermények bevásárlásával foglalkozik, e kereseti mód házalásnak nem tekinthető. Másfelől azonban nyerstermények házról-házra árusítása sem tartozik ama foglalkozás körébe, mely házalásnak minősíthető. Az élelmi szerek és nyerstermények eladásá ugyanis, a memyiben házról-házra járva, tehát kiesiben üzetik és ha nagyobb gabonamennyiségekkel való kereskedésre nem terjed ki a vándorszerű elárúsítás — mindig kiesiben való árusítás — szabad foglalkozásnak tekintetik: arra tehát házalási engedély nem szükséges. A házalás árukereskedés és a házalás fogalma alá a romlandó élelmi szerek (tojás, vaj, stb.) eladása nem sorozható; ki van zárva a házalás köréből a különféle növények, kerti és mezei vetemény, virágok stb. vándorszerű árusítása is, mert az ezzel való foglalkozás vagy alkalmi eladásnak tekintetik, különösen abban az esetben, ha maga a termelő becsajítja az említett termékeket forgalomba; vagy pedig az ipartörvény alá tartozó kereskedés jellegét ölti fel, ha t. i. valaki nem általa termelt mezőgazdasági termékek eladását iparszerűen és vándorolva folytatja.

A lóval való házalás az 1878. évi XX. t. c. értelmében ma is hatályban levő nyilt házalási paranes 16. §-a szerint általában tilos. A házaló azon árúkat, melyekkel kereskedik, kezében vagy hátán hordhatja, vagy a saját maga által vont taligán is elhelyezheti ugyan, de áru szállítására teherhordó állatot vagy szekérfogatot nem használhat. E tilalom olyképen értendő, hogy a koesi használata csak a tulajdonképeni házalásnál azaz az árunknak házról-házra hordása közben nincs megengedve: de az árunknak helységről-helysére szállítása lovon vagy befogott kocsin szabad. A lóval, szekérfogattal való házalás tilalma azonban a kereskedelmi miniszter 1885. évi 7384. és 30,507. sz. körrendelete folytán nem terjed ki az árva, turóc- és zólyom-megyei, valamint a vesztenievölgyi apró cikkekek és gyövesáruval kereskedő házalókra; ezeknek jogukban áll üzleteiket ló- és szekérfogat és egy segéd igénybe vétele mellett gyakorolni. Ez elvet a kereskedelmi miniszter 1885. évi 7384. és 29,118. sz. rendeletével mondta ki.

Irodalom.

Ünnepnapok címen Kiss József, ismert jeles költőnk előfizetését hirdeti, a következő tájékozlóval: A költemények, melyeket „Ünnepnapok“ cím alatt saját alá adtam, az ajtosságának, magába szállásnak s a hitben való megnyugvásnak vannak szentelve; nem világi hangok, de kísérletek az egyházi költészet terén, mely napjainkban kevés mivelőre talál. Azon felekezet oltárára teszem le a virágáldozatot, melyhez tartozom, nem mint papja, de mint egyik szerény tagja a gyülekezetnek, akinek adatott pengetni a „kinor“, a hárfá hurjait. Ima, zsolzár, ének, hymnus és óda váltakoznak a kötetben, melynek a minden költészet végéjét képező esztetikai hatáson kívül még az a magas rendeltetés is jutott, hogy első vigye be a magyar dal zengzetességét

gét a zsinagoga szentélyébe, hogy a szószéken mindinkább meghonosodó magyar egyházi beszéd mellett helyet követeljen a magyar énekszóknak is. Mert ha igaz az, hogy magasabbra ragadnak benntünk az áhitat szárnyai, amidőn anyanyelvünkön rebegethjük el szívünk sóhaját, viszont anyanyelvünk is felmagasztosul és szentebbé lesz az által, hogy istenhez emeljük és azon imádkozunk. A multból meritettem e dalokat és a jövőnek adom át: annak a zsidó fiatalságnak, mely magyarul érez és gondolkodik. Legyen neki magyar imádságais! Budapest, 1888. január végén. Kiss József. A kötet előfizetés útján háromféle kiadásban fog közrebocsáttatni: 1. Egyszerű kiadás finom velin-papiron esinos vászonkötésben. Ára 2 frt. 2. Amateur-kiadás legfinomabb karton-papiron szines arabesk-körzettel, stilszerű bőrkötésben. Ára 5 frt. 3. Ajándékiadás, Whatmann-féle karton-papiron, szines arabesk-körzettel, selvemkötésben. Ára 10 frt. Ezen kiadás csak annyi példányban fog nyomtatni, a hány megrendelés érkezik. Minden példány a megrendelő nevével fog elláttatni. Az „Ünnepnapok“ kiváló műgonddal lesz kiállítva és husvétra megjelenik. Az előfizetések legkésőbb február végeig szerző nevére (Budapest, váci körút 80.) intézendők.

Íma.

Rabszolgánépet vittél a pusztába,
Nyakas, hitetlen, léha tömeget,
S nevelted őket népiértő csatákra,
Hogy megvehessék ígért földedet.
Elhullott mind, ki homlokán viselte
És lelkiben a rabszög bélyegét,
De támadt új sarj, a mely megismerve,
Hírdet egy világra vitte szét.

Muló dícsőség, nyári éjnek álma,
Volt tüzhelyünk a Jordán mentiben,
Nemzeti létünk napjai számlálva,
Trón s hatalom odalett — de mi nem!
Az omladékok felesapó lángjából,
Mely nyaldosá szentélyed ó-falát:
Egyet menténk meg a nagy pusztulásból,
Téged, Uram! javaink legjavát!

S mikor a vihar szétszórt a világra
És lettünk a vadnál védtelenebb,
S a hontalanság keserű nagy átka
Bölcsőtől sírig ránk nehezedett;
Mikor rettegés volt az üzött álma,
Véres, villámos, hosszú éjszakán:
Akkor tüntél fel teljes gloriádba,
Meg akkor ismerünk csak igazán!

Hogy nagyságod nem oltárkövön épül
S nem templomok márványán az erőd,
O, hogy te nagy vagy minden jelkép nélkül,
S eltörpül tér, idő színed előtt!
Hogy mit népednek szántál örökségül,
Nem elmuló, veszendő földi kincs,
Nem láng, mely elhúny, nem jog mely elévül:
De hűséged, melynek határa nincs.

Előtted im leborulok a porba,
Fönségnek Istene, te hű vezér!
Kinek nagyságán nincs se fölt, se csorba
S halandó mérték hozzád föl nem ér.
Vezess, vezérelj tovább is bennünket
A lét harcában, a mely végzetünk;
Mig szemünk te rajtad bizva csüggnék,
Egy világ üldhet — el nem veszhettünk!

Kiss József.

Naptár.

Február.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
3 Pént.	Balázs pk. vt. Balázs	22 Timotheus	
4 Szom.	K. András pk. Veronika	23 Kelemen vt.	
5 Vas.	A Sex. Ágota A Hatv. Ágota	24 C Xenia, B.	
6 Hétfő	Dorottya sz. v. Dorottya, Am.	25 Hitt. Gergely	
7 Kedd	Romúald apát Rikárd	26 Xenophon	

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Lap-tulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR.)

Végszó

Engel Adolf „szatós“ urnak helyben.

A „Bácska“ f. é. január 31-iki 9. számú Nyilttérben közzétett nyilatkozatát örvendetes tudomásul vesszük, mert ebben elismeri, hogy ön ellen emelt vádunk alapos és ezáltal fel vagyunk mentve azon fáradságtól, hogy tettét részletezzük.

Az ön jellemzésére ez teljesen elegendő és a ki a kereskedelmi szokásokat ismeri, ön képét csalhatatlannal felismerendi.

Ön multunkra is reflektál, ez szennytelen és nyitott könyv, melyből mindenki olvashat, az ön multjával pedig foglalkozunk tiltja nekünk önértzetünk.

Hogy mi az ön szívességét valamikor igénybe vették volna, az csupa kohlomány. A mi pedig azt illeti, hogy mi a „nagykereskedők“ öntől a „szatós“ petroleumot vettünk kölcsön, erre csak „mosollyal“ válaszolhatunk.

Szenteskedéseire pedig csak azt mondjuk: „Schwanzwedeln hilft nichts“ „den Vogel erkennt man an den Federn!“

Kelt Zomborban, 1888. február 2-án.

Weidinger S. Zs.

*) Az e rovatban közlötökt nem vállal felelősséget a szerk.

Pályázati hirdetmény.

Zombor sz. kir. város róm. kath. iskolaszéke részéről egy tanyai vegyes osztályu magyar-dalmát tannyelvű tanító állomásra folyó évi február 20-ig pályázat hirdetik. Az állomás javadalma: 350 frtnyi évi fizetés havi előleges részletekben; egy szoba és konyhából álló lakás és 500 ööl konyhakert. — Az ismétlő iskoláért külön díj nem jár s a végleges megerősítés csak egy évi sikeres működés után fog megtörténni. — Pályázhatnak okleveles tanítónok is oly világos megjegyzéssel, hogy férjhezmenetelük esetén állásukról minden kárpótálás, vagy végkielégítés igénye nélkül lemondani tartoznak, illetve állásuk megüresültnek tekintetik. — A kellőleg felszerelt folyamodványok, melyekben a magyar és dalmát nyelvben való egyenlő jártasság is igazolandó, legkésőbb folyó évi február 18-ig a zombori róm. kath. iskolaszékre címezve, nagyságos és főtisztelendő Fejér Gyula apát-plébános és iskolaszéki elnök urhoz Zomborba (Bácsmegeye) küldendők.

Kelt a zombori r. kath. iskolaszék 1888. évi január hó 26-án tartott üléséből. 3-2

Szlávy Ferenc, Fejér Gyula,
iskolaszéki jegyző. apát-plébános iskolaszéki elnök.

43. sz.
1888.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az újvidéki kir. törvényszék 6322/p. 1885. számú végzése által Rosenberg J. és fia cég tovarisovai lakos végrehajtató javára Nikolits D. János tovarisovai lakos ellen 162 frt 67 kr tőke, ennek 1885. évi szeptember hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 74 frt 27 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 380 frtra becsült lovakkal álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a palánkai kir. járásbírósnak 35/p. 1888. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Tovarisován alperesek lakásán leendő eszközzésére 1888. évi február hó 9-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1888. évi január hó 29. én.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

Alkalmi vétel.

Különféle fegyverek, butorok, értékes könyvek és műtárgyak stb. február 5-én, vasárnap, délelőtt 9 órakor önkéntes árverés útján készfizetés mellett el fognak adatni az apatini utcai, Schiller-féle házban (Szelenese 578. h. sz.).

537. szám.
1887.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbírósnak 2762 számú végzése által a bresztováci takarékszövetkezet végrehajtató javára Spiegel Mihály bresztováci lakos ellen 500 frt tőke, ennek 1885. évi május hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 94 frt 14 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 380 frtra becsült 110 kereszt buza és 25 kereszt zabból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4987/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Bresztovác községében leendő eszközzésére 1888-ik évi február hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyben felhívatik Spiegel Ferenc zárgondnok, hogy a gondozására bízott tárgyakat a fenti határnapon átadásra készen tartsa.

Kelt Apatinban, 1888. évi január hó 30-án.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

120. szám.
kig. 1888.

Pályázati hirdetmény.

Káty községben nyugdíjazás folytán megüresedett s 600 forint évi fizetés és természetbeni lakás élvezetével javadalmazott községjegyzői állás folyó évi február hó 23-án d. e. 11 órakor fog Káty községében választás útján betölteni.

Ezen állásra pályázni kívánók felhívotnak, miszerint az 1883. évi I. t. c. értelmében felszerelt és a magyar, szerb és német nyelvben való jártasságukat is igazoló folyamodványaikat folyó évi február hó 22-én d. u. 6 óráig alulirt főszolgabíróhoz nyújtsák be, mert a később beérkezők figyelembe vételét nem fognak.

Kelt Titelen, Bács-Bodrogh t. e. vármegyék titeli járás főszolgabírájánál 1888. évi január hó 25-én.

Dr. Nagy Kálmán,
főszolgabíró.

8255. szám.
tkvi 1887.

Arverési hirdetmény.

Pribil Ernő t. ügyész, mint a kir. kinstár képviselője, zombori lakos végrehajtónak Majszky Mirko ó-szivai lakos végrehajtást szenvedett elleni 766 frt 10 kr s jkai iránti végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 766 frt 10 kr adó és illeték hátralék tökétkövetelés és ennek 6% kamatai, 15 frt 70 kr már megállapított, valamint jelenlegi 12 frt 30 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. járásbírósnak területén lévő, Ó-Szivacra fekvő, az ó-szivai 549. sz. tjknyben Majszky Mirko nevére álló A. I. 579. hr. 504. ö. i. sz. házra és 300 ööl beltelekre 541 frt kiküldési árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1888. évi február hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája Ó-Szivac községéhez tűztetik ki.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39,415/I. M. szám alatt kelt rendeletben előirt módon a zombori kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni. Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál az irattárban és Ó-Szivac községében tekinthetők meg.

Kelt a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi november hó 26-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

532. sz.
1887.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi: miszerint a budapesti kereskedelmi váltótörvényszéknek 1887. évi 53,657/p. számú végrehajtást elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 1887. évi 4979/p. számú kiküldött végzése folytán Roston Proctor és társa budapesti bejegyzett angol cég végrehajtató részére Vukojev István, Lyubojev Milos, Radovanov Mladen és Vukojev Pál obrováci lakosok végrehajtást szenvedők ellen 3186 frt 71 kr o. é. tőke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 1700 frtra becsült ingóságokra a palánkai kir. járásbírósnak 1887. évi 5373/p. számú végzésével 3186 frt 71 kr tőke, ennek 1887. évi november hó 2-ik napjától járó 6% kamatai s eddig összesen 85 frt 28 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében Janik Ferenc budapesti ügyvéd végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésre az 5164/p. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. c. 103. §-ára, az árverésnek Obrovácra végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határnapul 1888. évi február hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt lovomobil és eséplőgép legtöbbet ígérőnek, az idézett t. c. 108. §-ában megállapított feltételek mellett készpénzért, szükség esetén a becsáron alul is el fognak adatni. Egyszersmind felhívotnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t. c. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alulirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Palánkán, 1888. évi január hó 24-én.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

49. szám.
1888.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbírósnak 4358/polg. 1886. számú végzése által a bukini 1-ső segélyszövetkezet végrehajtató javára Tillinger Mihály tovarisovai lakos ellen 500 frt tőke, ennek 1884. évi augusztus hó 24. napjától számítandó 6% kamatai, 4% irásdíj és eddig összesen 113 frt 55 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 520 frtra becsült lovak, koesi, tehén és téglából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 39/p. 1888. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Tovarisován alperes lakásán leendő eszközzésére 1888. február hó 10-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1888. évi január hó 30-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

33. sz.
1888.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi: miszerint a nagy-becskeréki királyi törvényszék 1887. évi 6128/váltó számú végrehajtást elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 1887. évi 5461/p. számú kiküldött végzése folytán Daun Gyula nagy-becskeréki végrehajtató részére Anesin Mita paragai lakos végrehajtást szenvedő ellen 191 frt 14 kr o. é. tőke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 314 frt 80 krba becsült ingóságokra a palánkai kir. járásbírósnak 1888. évi 208/p. számú végzésével 191 frt 14 kr tőke, ennek 1887. évi november hó 1-ső napjától járó 6% kamatai, s eddig összesen 37 frt 92 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében dr. Mangold Samu ügyvéd végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésre a 208/p. 1888. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. c. 103. §-ára, az árverésnek Paragan végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határnapul 1888. évi február hó 10-ik napjának délelőtti 2 órája kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt eséplőgép, sertésöl és kukorica legtöbbet ígérőnek, az idézett t. c. 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szüktség esetén a becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhívotnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t. c. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alulirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Palánkán, 1888. évi január hó 30-án.

Haba István,
kir. bírósági végrehajtó.

15. szám.
1888.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a palánkai kir. járásbírósnak 1887. évi 3161. p. számú végrehajtást elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 1887. évi 3161. p. számú kiküldött végzése folytán a Militjev Lázár tovarisovai lakos végrehajtató részére Basits Velimir tovarisovai lakos végrehajtást szenvedő ellen 136 frt o. é. tőke s járulékaik iránt biztosításképen bíróság le- és felülfoglalt és 509 frtra becsült ingóságokra a palánkai kir. járásbírósnak 1887. évi 4586. p. számú végzésével 136 frt tőke, ennek 1887. évi június hó 3-ik napjától járó 6% kamatai s eddig összesen 46 frt 56 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében Hipp Miklós ügyvéd végrehajtató képviselő szóbeli jelentkezésre a 3468 p. 1887. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. c. 103. §-ára, az árverésnek Tovarisován végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határnapul 1888. évi február hó 10-ik napjának délelőtti 8 órája kitűztetik, a mikor a bíróság le- és felülfoglalt gabona, hordók, hambár, gazdasági szerek stb. legtöbbet ígérőnek, az idézett t. c. 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szüktség esetén a becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhívotnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t. c. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alulirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Palánkán, 1888. évi január hó 30-án.

Haba István,
kir. bírósági végrehajtó.